

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 29/1 2003. Første behandling 7/2 2003. Betænkning 6/5 2003).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 44 stemte for, 57 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 45 stemte for, 59 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 196: Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Implementering af Rotterdamkonventionen m.v.).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsat 20/3 2003. Første behandling 1/4 2003. Betænkning 7/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.00

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 211: Forslag til lov om TV 2/DANMARK A/S.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 3/4 2003. Første behandling 25/4 2003. Betænkning 7/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 212: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ændringer som følge af lov om TV 2/DANMARK A/S).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 3/4 2003. Første behandling 25/4 2003. Betænkning 7/5 2003. Ændringsforslag nr. 1 af 13/5 2003 uden for betænkningen af kulturministeren (Brian Mikkelsen)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

Lovforslagene og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Naser Khader. Undskyld, det er først fru Mette Frederiksen, vi tager ordførerne i den rigtige rækkefølge. Er der andre ordførere før fru Mette Frederiksen, der ønsker ordet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er det fru Mette Frederiksen, værsgo.

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil gerne sige om det stillede ændringsforslag, at vi selvfølgelig og nødvendigvis stemmer ja til ændringsforslaget, idet det er udtryk for en ændring af en – kan man sige – meget uheldig formulering ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Undskyld et øjeblik. Nu må vi lige bede om, at de, der ikke vil være i salen til denne vigtige forhandling, går ud, så der kan blive ro til forhandlingerne. De, der vil herop som ordførere, bedes sætte sig op ved bordet, så jeg kan se det i i hvert fald denne omgang.

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal selvfølgelig i forhold til ændringsforslaget sige, at vi har tænkt os at stemme for ændringsforslaget, fordi ændringsforslaget retter op på en ret alvorlig formulering i den lovgivning, vi nu behandler.

Jeg vil også gerne sige, at alene det, at der er behov for at stille et ændringsforslag af den her karakter, er det bedste eksempel på, hvilket hastværk disse lovforslag er vedtaget med og behandlet under.

Det skærer i øjnene, når vores kulturminister kalder det en svips, at man kan komme til at skrive i en lov, at det er o.k. at reklamere for politiske anskuelser. Det vil eksempelvis kunne betyde, at man vil kunne sende reklamer for racistiske holdninger; det vil eksempelvis være muligt at reklamere imod fri abort; det vil eksempelvis være muligt for private virksomheder at reklamere i forhold til en Irakkrig eller lignende.

Derfor skærer det i øjnene, når vi har en kulturminister, der kalder det en svips. Det er faktisk i denne lovgivning et problem af ret voldsom karakter. Derfor er vi selvfølgelig glade for,

at kulturministeren har stillet et ændringsforslag, så vi kan få rettet op på det.

Jeg vil gerne i det hele taget sige om de to lovforslag, at vi i Socialdemokratiet stadig væk finder det meget beklageligt, at der er en række uafklarede spørgsmål, der endnu ikke har fundet sine svar. Der er mange ting, vi stadig væk ikke har kendskab til. Det gælder eksempelvis, hvilken sendetilladelse der skal gælde for et privat TV 2.

Det betyder sådan set, at de rammer, som danskernes foretrukne tv-kanal skal navigere inden for, stadig væk er uklare. Det kan stadig væk synes besynderligt, at man overhovedet kan fremsætte lovforslag, når man ikke over for danskerne og Folketinget er i stand til at forklare, hvilken sendetilladelse der skal gælde.

Endelig sidst og ikke mindst fremkom det jo under førstebehandlingen, at i hvert fald det ene regeringsparti udtrykte en fuldstændig ligegyldighed over for, hvilken ejer der vil være af et privat TV 2. Det var bl.a. fru Carina Christensen fra Det Konservative Folkeparti, der sagde, at for Det Konservative Folkeparti er det sådan set ligegyldigt, om der er en udenlandsk ejer eller ej.

Med andre ord må vi konstatere, at der på en række områder stadig er uklarhed over, hvad betingelserne bliver for et privatejet TV 2. Jeg skal ikke her komme ind på selve diskussionen af det, for det har vi været igennem mange gange tidligere, men blot sige endnu en gang, at vi er meget ærgerlige over, at man kan gennemføre forslag af så afgørende karakter på så svagt et grundlag, og uden at alle spørgsmål er blevet belyst ordentligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Det siger sig selv, at vi kan støtte det ændringsforslag, som ministeren har stillet uden for betænkningen. Det er selvfølgelig meget heldigt, at den fejl, som vi alle sammen begik kollektivt i Folketinget ved ikke at være opmærksomme på det – nu var vi nogle, der heldigvis ikke stemte for, men vi kunne jo godt alligevel have været opmærksomme på det – bliver rettet nu, og at opklaringen sker på det her tidspunkt. Tænk nu, hvis det var sket om 14 dage, så havde vi været i en dum situation, og så kunne der være nogle, der af gode grunde ville påberåbe sig, at loven

rent faktisk havde det indhold, som det er. Så det er jo kun godt.

Kl. 14.05

Det ændrer heller ikke ved den opfattelse, at når vi får et lovforslag fra regeringen, ligegyldigt om det er fra den ene eller den anden regering, regner vi med, at vi kan stole på, at tingene er i orden. For hvis det er sådan, at vi i Folketinget hele tiden skal tjekke alting, drukner vi i den slags arbejde, som ikke er politisk arbejde.

Det betyder ikke, at lov kvalitet ikke er vigtigt for os, for det er det i høj grad, og derfor har vi også et medansvar for det. Det vil jeg godt sige, fordi det jo normalt er sådan, at de ting, som kommer omkring medielovgivning, er i orden. Det her er derfor noget, som vi siger er en undtagelse.

Med hensyn til det, der ligger her ved andenbehandlingen, er det jo så det, som regeringen vil køre igennem med det snævre flertal, som den har. Det, der i den forbindelse er beklageligt, er, at selv om fristen og alting er overholdt og sådan noget, får den type love ikke den opmærksomhed, heller ikke i den almindelige behandling herinde, de skulle have, fordi vi simpelt hen i øjeblikket er belæsset med en hel masse arbejde.

Det siger jeg ikke som en bebrejdelse eller for at sige, at vi er uskyldige i, at vi ikke får alting kulegravet, men det er et handicap, når der forholdsvis sent kommer mange lovforslag, og når nogle af dem også er komplicerede. Det er ikke noget, som den her regering er alene om, det gælder også tidligere regeringer. Der er heldigvis i dag en bestemmelse, som vi i sin tid var med til at få lavet eller tog initiativ til, om, at der skal gå disse dage fra fremsættelsen til vedtagelsen.

Det, der jo er bekymrende ved det her, er, at vi ikke ved præcis, hvad konsekvenserne er på sigt. Vi ved det ikke. Det ved kulturministeren heller ikke. Og når man kaster sig ud i et eller andet, er det, man må sige: Sikkerheden må nok tilsige en, at man tænker sig lidt grundigere om, end regeringen har gjort.

Vi ved ikke præcis, hvad det har af konsekvenser, og hvordan TV 2 ser ud om nogle år. Ministeren har ved mange lejligheder sagt, at vi skal have et bedre TV 2, og det ved jeg at ministeren er sikker på at vi får. Under førstebehandlingen lavede vi jo en aftale om, at vi vender tilbage til det her om 5 år. Det er spørgsmålet, om man på det tidspunkt tydeligt kan se konsekvenserne af det. Det kan være, at vi på det tids-

punkt alligevel ikke kan se det. Så det kan være, at det er om 7 år.

Det er i hvert fald interessant på et tidspunkt at se: Hvad var det egentlig, politikerne besluttede dengang, og hvad var deres intentioner med det, og er det det, vi har fået om 5 år eller 7 år, når vi laver status over det?

Vi beklager meget, at det ikke kunne lade sig gøre at få en aftale om mediepolitikken, som vi kunne være en del af. Vi mener, at det her er en så vigtig politisk beslutning, at det havde været en meget stor fordel, hvis det var et bredere politisk grundlag, der lå bag det, for det vedrører TV 2, det vedrører selvfølgelig også Danmarks Radio, som det lå i aftalerne, og det vedrører lokalradio og lokal-tv, og det vedrører hele fremtiden omkring digitaliseringen.

Vi ærgrer os over, at vi ikke er med, men i politik er det sådan, at når man ikke tør tage ansvaret for det, må man sige fra, og det er det, vi har gjort.

Naser Khader (RV):

Vi stemmer selvfølgelig også for ministerens ændringsforslag.

Vi mener, at en af årsagerne til den svipser, der har været, er den korte høringstid. Jeg stillede et spørgsmål den 3. marts til ministeren, spørgsmål nr. S 2249, der handler om høringstiden, om det ikke var ekstraordinært kort høringstid, der var. I besvarelsen skriver ministeren, at det ikke gør noget med en ekstraordinært kort høringstid.

Vi stemmer stadig væk imod selve lovforslaget, fordi vi stadig væk sætter spørgsmålstegn ved grundlaget for privatiseringen af TV 2.

Noget andet, jeg vil ind på, er noget, som jeg har været inde på tidligere, og det er i forhold til digitalisering. Jeg var inde på det under førstebehandlingen, og jeg synes faktisk, det er betænkeligt, at regeringen er parat til at opgive en af de vigtigste mediepolitiske målsætninger i Danmark i nyere tid for at sikre privatiseringen af TV 2.

Kl. 14.10

Man vil ofre oprettelsen af et landsdækkende digitalt jordbaseret sendenet. Dermed er man parat til at fratage de danske tv-seere muligheden for et mangfoldigt landsdækkende programudvalg. Man fravælger en række teknologiske muligheder, som vil ændre og forbedre danskernes brug af deres tv, og de regionale TV 2-stationer fratages muligheden for at oprette en

landsdækkende tv-kanal, som regeringen ellers opfordrer dem til i andre sammenhænge.

Under førstebehandlingen af lovforslagene protesterede Venstres medieordfører, hr. Jens Rohde, over at blande privatiseringen af TV 2 sammen med diskussionen om digitalisering. Men når man går ind på hr. Jens Rohdes ellers meget flotte hjemmeside, sammenblander hr. Jens Rohde i en pressemeddelelse fra den 2. april 2003 – jeg har kopi af det her – selv digitaliseringen og privatiseringen af TV 2, idet han peger på, »at det vil give ro om TV 2's økonomiske forhold at udskyde digitaliseringen«.

Derfor vil jeg spørge kulturministeren, om han deler hr. Jens Rohdes opfattelse. Er det kulturministerens opfattelse, at man skal udskyde det landsdækkende jordbaserede digitale sendenet for at sikre privatiseringen af TV 2? Og hvorfor har kulturministeren og hr. Jens Rohde skiftet holdning til dette vigtige område i løbet af et år, siden medieforliget blev indgået? Altså to spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil godt sige til hr. Naser Khader, at jeg ikke har foretaget et holdningsskift på det her område. Jeg gik med til, at vi kunne prøve at opsætte nogle relativt løse målsætninger i medieforliget om digitalisering. Men hvis hr. Naser Khader gav sig til at søge på Infomedia, ville han se adskillige artikler fra min side, som problematiserer virkeliggørelsen af digitaliseringen.

Det er ikke, fordi jeg har noget imod, at man digitaliserer. Kunne vi få flere kanaler ud af det, ville det jo være fantastisk. Jeg tror bare, hvis jeg skal være helt ærlig, at jordnettet ville få samme skæbne som telexen, fordi kapaciteten er relativt lille. Jeg tror også, at det bliver meget vanskeligt at overbevise danskerne om, at de bliver glattere, fordi de skal putte en boks på hvert af deres fjernsyn for overhovedet at kunne få lov til at se DR og TV 2 og dermed investere ret mange penge i det. Det tror jeg er et svært synspunkt at sælge til danskerne. Så tror jeg i øvrigt, at det er meget vanskeligt at få de kommercielle selskaber med i det her. Og det er bydende nødvendigt, hvis det skal blive til noget.

Derfor vil jeg spørge hr. Naser Khader: Når vi nu i Danmark har vedtaget, at vi ikke vil have breaks, er det så realistisk, at man kan få de kommercielle selskaber, der i dag ligger uden for landets lovgivning og bruger breaks, ind un-

der en dansk lovgivning og dermed miste mange penge på det? Jeg tror det ikke.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg er godt klar over, at hr. Jens Rohde har problematiseret digitaliseringen, også før medieforliget blev indgået. Jeg er også klar over de forhold, hr. Jens Rohde har haft i forhold til det. Men der blev indgået et medieforlig, og i medieforliget understreges det, at man vil have jordbaseret digitalt tv.

Jeg henholder mig til medieforliget, og hr. Jens Rohde har sagt ja til medieforliget. Det vil sige, at udgangspunktet er, at regeringens politik er, at vi skal have et jordbaseret sendenet, altså et digitalt tv.

Jeg mener faktisk, at digitalt tv handler om demokrati, folkeoplysning; det handler også om noget, som Venstre holder meget af, nemlig at give borgerne et valg. Hr. Jens Rohde ved ikke, om borgerne vil have det eller ej. Det er en påstand. Vi skal give dem et valg.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Problemet er, at hvis man træffer en beslutning om at lukke det analoge sendenet, giver man ikke folk noget valg. Forudsætningen for, at det ene net overhovedet nogen sinde skulle blive til noget, er, at man træffer beslutningen om, at det andet net bliver lukket.

Kl. 14.15

Det er jo lidt interessant, hvordan det i øjeblikket foregår i Berlin i Tyskland. Der er det kun lykkedes at sælge 100.000 bokse. Der er jo mange millioner mennesker, og de har mange fjernsyn. 100.000 bokse har man fået solgt. Det er på trods af, at man i Berlin i Tyskland har sagt, at man lukker pr. 1. september.

Det har også vist sig, at der ikke nødvendigvis altid er plads til 4-6 kanaler i en multiplex, men kun plads til 3. Vi ved, at kapaciteten er relativt lille, og derfor synes jeg, at vi lige skal klappe hesten lidt. Jeg har jo ikke sagt, at man skal stoppe det hele, men at man skal klappe hesten lidt og se, hvordan udviklingen går i de store lande. For det er bydende nødvendigt, at de store lande også kører af sted med en udvikling, hvis man i øvrigt skal have de her apparater, som folk skal have ind på deres fjernsyn, ned i en pris, som er rimelig og forsvarlig, og som kan gøre, at folk vil købe den her vare.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Under tidligere debatter har hr. Jens Rohde fremhævet England og Sverige. Dem har jeg ikke hørt noget om i dag, for det går faktisk godt i de to lande.

Med hensyn til Berlin: Det, jeg har fået at vide, er, at det faktisk fungerer meget godt i Berlin, og at det der er succesfuldt. Det seneste land, hr. Jens Rohde er kommet med som eksempel, er Belgien, men det kan man ikke bruge som eksempel, for i Belgien er der 90 pct. kabeldækning, og så er det svært at få folk til at gå over til digitalt tv.

Vi kan godt få en forespørgsel, men vi overvejer i Det Radikale Venstre at afholde en høring om digitalisering den 2. juni, og hermed er hr. Jens Rohde inviteret.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det siger jeg da tak for, og jeg synes faktisk, at det er en god idé. Vi har jo haft forskellige høringer om det før, men det er en glimrende idé, hvis vi kan få en god diskussion, for det synes jeg er helt nødvendigt.

Men jeg vil lige understrege over for hr. Naser Khader, at da hans partifælle, fru Elsebeth Gerner Nielsen, var kulturminister, havde vi jo også mange diskussioner om digitalisering, og der var én ting, som Det Radikale Venstre under ingen omstændigheder ville være med til dengang, nemlig at sætte en dato for, hvornår man lukker det analoge signal. Og så bliver det meget vanskeligt at sætte den udvikling i gang.

Så jeg må indrømme, at jeg synes, det vil være fornuftigt, uanset om det står i medieforliget eller ej, at vi prøver at diskutere det. Nu er hr. Naser Khader desværre ikke med i denne medieforligskreds, hvor han kan være med til at træffe beslutninger om, hvordan vi skal udmønte det, men lad det så være. Lad os bare tage diskussionen alligevel.

Og så skylder jeg måske et svar med hensyn til TV 2. Det, jeg har påpeget, er, at det, når vi træffer en beslutning, hvad enten vi gør det ene eller det andet, vil være rimeligt over for kommende købere af TV 2 eller TV 2 som sådan, at vi træffer en beslutning, som gælder i den første koncessionsperiode. Hvis vi siger, at nu kører vi for fuld hammer, så gør vi det, og så ved man, hvad man har at forholde sig til. Eller også klapper vi lige hesten og ser, hvordan udviklingen går, og så gælder det i den første koncessionspe-

riode. Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke kan fortsætte udviklingstendenserne ved at lave forsøg på forskellige digitalsendinger.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg skal gøre det meget kort her til sidst. Jeg vil bare høre – jeg er lidt forvirret: Hvad er regeringens politik på området i forhold til digitalisering? Hvad mener kulturministeren?

Søren Søndergaard (EL):

Første gang jeg blev gjort opmærksom på, at der sådan set med det her forslag blev åbnet op for et yderligere indtog af pengenes magt i tv, tænkte jeg: Jamen det er da naturligt nok, det er da sådan set en logisk konsekvens. Nu forstår jeg så, at det ikke var det, regeringen mente. Det var en fejltagelse, og derfor laver man det om. Men jeg kunne da egentlig godt tænke mig at høre, om det var en enig forligskreds, som mente det skulle laves om, eller om der var uenighed om det i forligskredsen. Måske er det en forretningshemmelighed, hvordan forligskredsen forholdt sig til det, men det kunne godt være, at der var nogle i forligskredsen, som egentlig syntes, det var en meget god idé, at kapitalgrupperne fik endnu større indflydelse på programmerne i fjernsynet.

Kl. 14.20

Vi har jo haft diskussionen om sponsorering, hvor der jo er det lidt mærkelige, at virksomheder kan sponsorere, men fagbevægelsen kan ikke sponsorere. Det er klart, at hvis man åbner op for det her, får man sådan en amerikansk udvikling, hvor det er de store olieselskaber og de dominerende kapitalgrupper, som i høj grad kan præge fjernsynet.

Men jeg forstår på det, der bliver erklæret, at det er en svips, og at det skal rettes, og det er jeg tilfreds med. Det spørgsmål, som så bare rejser sig, er jo: Er det den eneste svips? Det synes jeg nok vi måske lige skal have kulturministerens garanti for her fra Folketingets talerstol, altså at der ikke er andre ting, at der ikke er andre svipse, som er med her, men at vi nu har det endelige forslag, som det ser ud ved tredjebehandlingen. Så kan vi ikke lige få den garanti fra kulturministeren?

Derudover vil jeg sige – vi har jo haft diskussionen, og vi vil jo få diskussionen i forbindelse med tredjebehandlingen – at jeg stadig væk synes, jo mere jeg har tænkt over den diskussion, vi havde i forbindelse med førstebehandlingen,

at det her spørgsmål er et spørgsmål, som har stor betydning for den danske befolkning. Jeg synes, at man virkelig skal overveje, om ikke det er den danske befolkning, der skal træffe beslutning om det her. Jeg synes jo egentlig, at tingene er kørt relativt klart op. Der er to synspunkter over for hinanden:

Det ene synspunkt har som hovedpunkt, at vi sparer befolkningen for en licensstigning, eller vi får nedsat licensen med nogle få hundrede kroner, og det er et vigtigt projekt. Det står over for en anden holdning, som bl.a. frygter, at den her udvikling vil betyde, at programmerne bliver dårligere, at der på sigt bliver flere reklamer osv.

Er befolkningen ikke de bedste eksperter til at tage stilling til det valg? Det er jo befolkningen, der så at sige kommer til at leve med valget.

I selv den seneste udgave af Medienyt kan vi jo konstatere, at det stadig væk er sådan, at folk ser på enten TV 2 eller Zulu 7 timer om ugen. Det er 1 time om dagen i gennemsnit for hele befolkningen. Nogle ser betydeligt mere, andre ser selvfølgelig lidt mindre, men det er jo et spørgsmål, om ikke de sande eksperter skal til at afgøre, hvilken retning de egentlig ønsker at TV 2 skal udvikle sig i: om det er pengene, der er det vigtigste, eller det vigtigste er de bedre programmer. Så det synes jeg vi skulle overveje frem til tredjebehandling.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er sådan set helt sikker på, at hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten mener, at hele det her lovforslag er en stor svipser. Så det er ikke sikkert, at kulturministeren vil kunne give nogen garanti i den sammenhæng, men det er så også i orden. Jeg kan i hvert fald sige, at for vores vedkommende bakker vi fuldt op om kulturministerens ændringsforslag.

Så synes jeg egentlig, det er lidt interessant, at netop venstrefløjen lige pludselig vil gøre seerne til de sande eksperter, for det skulle da være første gang i historien, at man gør det her i Danmark, eftersom man er meget, meget ude efter, at seertal, og hvad seerne gerne vil se, og hvad de fleste går efter, ikke er det rigtige, og at det ikke er det gode, og at vi altid har haft den opdragende tendens i vores fjernsynspolitik her i landet. Så det er jo interessant, at venstrefløjen, navnlig den yderste venstrefløj, gør sig til talsmand for, at det lige pludselig er seerne, der er de rigtige eksperter.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Bare situationen i landet var så god, at det hele var en svipser, så ville vi være tilfredse. Det er meget værre.

Vi tror sådan set, at regeringen er fuldt klar over, hvad den laver. Der er nogle, der får glæde af det her, og det er jo, som det er, og vi er bare uenige. Men o.k., vi accepterer det, når det nu bliver sagt, selv om vi håber, at ministeren selvfølgelig vil sige, om det er en enig forligskreds, som bakker op om det her ændringsforslag, også en enig forligskreds, som bakker op om indholdet i det, nemlig at der ikke skal være mulighed for kapitalgrupper for at komme ind på den måde, som der ellers ville være mulighed for, hvis det her forslag gik igennem uændret.

Kl. 14.25

Så i forhold til det, som hr. Jens Rohde rejser om seertallene: Nej, jeg tror mere, det er et spørgsmål om, at venstrefløjen er god til at regne. For hvis man har et program, der har 100.000 seere, er det selvfølgelig godt, men vi synes sådan set, det er endnu bedre, hvis man har fire programmer, der har 30.000 seere. For fire programmer, der har 30.000 seere, giver 120.000 seere. Det er sådan set flere seere.

Men det, der er problemet, når man skal placere sine reklamekroner, er, at man altid vil vælge det program, der har 100.000 seere, hvorimod man ikke vil vælge de programmer, der har færre. Problemet er, at så er de programmer ikke »gode« tv-programmer; det er ikke tv-programmer, der lægges i prime time; det er ikke programmer, der er gærd at satse så meget på, fordi de hver for sig giver et mindre seertal.

Det er jo det, der er hele problemet i den her markedsorientering, i hele denne her tro på, at bare markedet kommer til, bare pengene kommer til, så skal det nok gå. Nej, når pengene kommer til, og når markedet kommer til, så bliver der et mindre udbud; det bliver et smallere udbud; der bliver mere af det samme, men samlet set bliver der mindre interessant tv for de danske seere.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er da i hvert fald historisk forkert, for jeg er dog så gammel, at jeg kan huske, hvordan vi, dengang der kun var offentligt tv, skulle sidde og glo på pausefisk, og hvad ved jeg. Meget fjernsyn var der ikke. Der var i hvert fald ikke meget af det fjernsyn, som jeg syntes var specielt

interessant, men det kan selvfølgelig være, fordi jeg har en dårlig smag. Det kan man også diskutere.

Men det sjove er, at her vender hr. Søren Søndergaard jo fuldstændig på en tallerken og prøver selv at definere, hvad han mener er gode programmer. Det, der er fakta, er jo, at der rent faktisk med markedet er kommet mere.

Så nævner hr. Søren Søndergaard, at når det er reklamekronerne, der bestemmer, hvordan er det så, man laver sin programplanlægning? Så vil jeg spørge: Hvordan tror hr. Søren Søndergaard, at programplanlægningen foregår på Danmarks Radio, som jo ikke er reklamefinansieret? Den foregår ud fra fuldstændig samme markedsprincipper som andre steder.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg sige, at det, der har skabt mulighed for flere tv-udsendelser, jo er, at der er kommet flere stationer. Det er en virkelig god ting, at man har fået to offentligt ejede stationer, oven i købet selvstændigt i konkurrence med hinanden, og at de to stationer derudover har haft mulighed for at få mere end én kanal. Det vil sige, at vi har fået fire kanaler, hvilket gør, at folk, der har lyst til at sidde og se Casper Christensen, kan få lov til det, og at folk, der vil se Deadline, kan få lov til det osv. Der er altså en større variation.

Men det er klart, at den variation jo også gør, at der er en del af de programmer, der ikke vil kunne leve, hvis det, det handler om, er at tiltrække reklamekroner, for der er ikke nok seere til dem. Hvilke det vil være, ved jeg ikke, men der vil være nogle af dem, der ikke vil, og sådan er det jo. Der er nogle, der gerne vil se baseball; der er nogle, der gerne vil se volleyball; der er nogle, der gerne vil se vandpolo osv. Men det kan man ikke komme til, hvis man kun går efter reklamekronerne. Så tager man det, som flest vil se. Det kan så være fodboldkampe. Og det går ud over variationen.

Hr. Rohde kan jo tale herfra og til Viborg og retur igen, men det ændrer jo ikke ved, hvad det her handler om. Det er jo derfor, at TV 2's Medienyt, når de laver ugens tv-sening, har en speciel rubrik, der hedder »Seere 21-50 år«. Det er jo ikke, fordi seere fra 21 til 50 år har en speciel tv-smag. Det er jo ikke derfor, det er interessant. Det er, fordi de er i den primære reklamemålgruppe, og derfor er den vigtig at gøre op. Derfor bliver det nøje gjort op hver gang: Hvad in-

teresserer de sig for? Det sker, så reklamekronerne kan blive placeret dér.

Helt logisk i forlængelse af markedsføringen betyder det, at det er den slags overvejelser, der kommer ind. At det ikke er bedre på Danmarks Radio, er jo sådan set bare et argument for, at vi skal være os vores ansvar bevidst og udstikke nogle retningslinjer for to selvstændigt ejede konkurrerende public service-kanaler.

Desværre har hr. Jens Rohde opgivet den kamp og begynder nu at sælge ud af arvesølvet.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Fru Mette Frederiksen og hr. Aage Frandsen var inde på den berømte svips. Hr. Søren Søndergaard spørger også i samme forbindelse, om alle i forligskredsen er enige om ændringsforslaget.

KL 14.30

Normalt røber vi jo ikke forretningshemmeligheder fra forhandlinger mellem de partier, som tog den vigtige beslutning at deltage i medieforliget. Men jeg kan godt røbe her, at det ikke engang har været til forhandling i medieforligskredsen.

For det er soleklart, at det er i modstrid med medieforliget, det er i modstrid med intentionen hos regeringen, så derfor har det ikke engang været drøftet. Vi har simpelt hen taget det som en given ting, at vi alle sammen var enige om, at det var en svips.

Det er, hvad der sker i kampens hede med dygtige embedsmænd, som pukler og slider og slæber for kongeriget, og så kan der ske sådan nogle ting. Det er der ikke noget at gøre ved. Jeg beklager mange gange og påtager mig mit ansvar for det, men det har aldrig været meningen, det har aldrig være intentionen, og derfor er det lykkeligt, at vi har nået at rette det op, hvilket hr. Aage Frandsen var inde på. Det var godt, at det skete nu og ikke senere. Så langt, så godt. Jeg beklager.

Med hensyn til digitalisering, som hr. Naser Khader er inde på, bliver der spurgt til regeringens holdning. Det er jo så heldigt, at der er nogle partier, der valgte at tage et ansvar ved at indgå medieaftalen. De partier skal mødes og træffe afgørelse om det endelige forløb med hensyn til digitalisering, og vi har ikke lagt os fast endnu.

Men jeg kan da godt røbe over for hr. Naser Khader, at jeg ikke ligger langt fra hr. Jens Rohdes holdning til sagen, og det skal vi drøfte i forligskredsen senere.

Hr. Søren Søndergaard kom med de friske impulser om, at dette ville betyde yderligere indtog af de skrækkelige kapitalister, som vil overtage sendefladen og alle mulige andre ting. Se, nu refererede hr. Søren Søndergaard igen fra den her bagside af TV 2's magasin og refererede til den kommercielle share, som det hedder, for de 21-50-årige.

Det er jo den måde, det fungerer på i dag. TV 2 arbejder under markedskræfterne, med markedskræfterne og i et markedsorienteret system. Der vil ikke være nogen forandring i fremtiden. TV 2's indtægter hidrører for 90 pct.s vedkommende fra reklamer.

Nu giver vi så frihed ved, at vi fritstiller TV 2. Man kan senest se i et indlæg i Politiken i dag, at TV 2's administrerende direktør, hr. Peter Parbo, mener, at det, som TV 2 har brug for, er frihed. Frihed til at operere ude på markedet, frihed til at indgå alliancer, frihed til nye services og yderligere kapital til finansiering af TV 2's muligheder for at udvikle sig. Det er den tro, vi har på, at TV 2 kan udvikle sig kvalitativt med den mulighed for alliancepartnere og med de stramme krav, vi stiller til TV 2.

Hr. Søren Søndergaard afleverer også en interessant pointe om folkeafstemninger, som han også afleverede under førstebehandlingen. Jeg har altid hørt til den type politikere, der støtter folkeafstemninger, og jeg er meget positiv over for folkeafstemninger.

Men jeg erindrer fra alle de afstemninger, vi har haft i Folketingssalen om folkeafstemninger, f.eks. inden for flygtningeområdet og inden for andre områder, at hr. Søren Søndergaards parti har stemt imod, når eksempelvis Dansk Folkeparti har fremsat forslag om yderligere folkeafstemninger. Så det er en meget selektiv tilgang til, hvor man vil have folkeafstemninger eller ej.

Jeg er principielt for flere folkeafstemninger. Det ultimativt demokratiske må jo være, at borgerne selv vælger. Men det er jo ikke en stor afgørende national beslutning, men en politisk beslutning, som forhåbentlig vil være med til at sikre TV 2 fremover. Det er altså årsagen til, at vi ikke synes, det er relevant, at der er folkeafstemning om det her punkt. Men jeg synes, at det var et godt input til debatten.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der flere korte bemærkninger. Den første er fra hr. Aage Frandsen. Derefter er det hr. Naser Khader, fru Mette Frederiksen og hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Skal vi forstå kulturministerens svar vedrørende fremtidens digitalisering, hvor svaret var, at det ikke ville komme til at ligge så langt fra det, hr. Jens Rohde siger, sådan, at regeringen opgiver det jordbaserede, og det vil sige, at man overlader det til et marked, nemlig satellit og kabel, og dermed bliver det jordbaseredes analoge net, som er ledigt, frit? Skal det forstås sådan? Det var det ene spørgsmål.

Det andet er med hensyn til folkeafstemninger: Er kulturministeren ikke klar over, at der også i henhold til grundlovens § 42 er nogle undtagelser, ting, man ikke kan sende til folkeafstemning. Det er selvfølgelig nogle eksplicitte ting, der er nævnt, som ikke kan komme til folkeafstemning, men der er også nogle ting, hvor man nok må tolke, om de hører med under de bestemmelser.

Kl. 14.35

I den forbindelse er indfødsretten en af de ting, der ikke kan. Det vil sige, at det er noget, der vedrører det enkelte menneske. Der kunne det jo godt være, at der også var noget med hensyn til nogle love om flygtninge og sådan noget. Det betyder, at man kan argumentere med – ikke at det måske grundlovsmæssigt er forbudt – at når grundlovsfædrene har tænkt, at der er noget, man ikke kan, så kan der også være nogle bestemte ting, der vedrører mennesker, som man ikke sender til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Der er lige noget, jeg skal have skåret ud i pap i forbindelse med, at TV 2 har brug for nogle flere frihedsgrader, så de kan tiltrække risikovillig kapital og indgå partnerskab med private virksomheder. Jeg skal bare lige høre: Hvad er det egentlig, der hindrer dem i det i henhold til nuværende lovgivning? Hvad er der galt med den nuværende lovgivning? Kan de ikke gøre det under den nuværende lov? Det er bare for at forstå det.

Jeg har to spørgsmål om digitalisering. Hvad er der egentlig sket, siden vi indgik medieforliget, der gør, at man nu ændrer holdning til digitalisering? Nu vil man være mere forsigtig. Hvad er det for nogle ting, der er sket siden? Det er det ene.

Det andet spørgsmål er: Vil kulturministeren være med til at sikre, at danske tv-seere ikke i fremtiden bliver tvunget til at betale abonne-

ment for at modtage tv? De skal betale abonnement, hvis de skal have kabel eller satellit i mod-sætning til digitalisering.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det, der får mig på talerstolen, er selvfølgelig den meget ydmyge tilgang, kulturministeren har til et af kulturministerens egne forslag. Tænk, at vi i Danmark har en kulturminister, der kan stå på Folketingets talerstol og sige, at en privatisering af TV 2 ikke er af stor national betydning.

Tænk, vi har en kulturminister, der i den grad frivilligt sætter sit lys under en skæppe ved at sige, at noget af det, der faktisk har allerstørst betydning for danskerne, ikke er af stor national betydning.

TV 2 er i dag en af de primære nyhedsformidlere til danskerne. Vi bruger i snit knap 3 timer om dagen på at se fjernsyn, heraf en stor del på TV 2. Så selvfølgelig er tv'et, og selvfølgelig er TV 2 af meget stor national betydning. Jeg skal bare spørge kulturministeren, om der er andre større kulturpolitiske områder, som ministeren ikke selv tillægger en større national betydning.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hr. Aage Frandsen og hr. Naser Khader kommer ind på hele digitaliseringsprocessen. Vi har ikke truffet nogen afgørelse i regeringen endnu. Vi har ikke truffet nogen afgørelse i forligskredsen endnu.

Derfor kan jeg godt her komme med en yderligere afsløring af regeringens position, nemlig at digitaliseringen ikke bliver opgivet. Men vi prøver at finde ud af det i forligskredsen, og hvis man var i forligskredsen, så kunne man jo deltage i den proces, altså man kunne være med til at afgøre det.

Men nu sidder der tre partier og afgør det, og vi har gode diskussioner om det. Som jeg røbede lige før, ligger jeg heller ikke i det her tilfælde langt fra hr. Jens Rohdes holdning til sagen. Men vi løser også det spørgsmål til gavn for danskerne og Danmark.

Med hensyn til folkeafstemningstemaet, som hr. Aage Frandsen var inde på, er der ret klare rammer for, hvad man må sende ud til folkeafstemning. Det har jeg beskæftiget mig meget med og har skrevet mange artikler om. Det er som sagt, fordi jeg er meget aktiv i debatten, også i mit parti, om flere folkeafstemninger.

Men det betyder ikke, at man f.eks. ikke kan have et tema, som hedder »fremmed«. Det siger grundloven intet som helst om, hvis man har nogle nøjere definitioner af, hvad man vil stemme om i det tilfælde. Så det er sådan en bortforklaring af, om man vil stemme på det eller ej. Det er fair nok, at man ikke vil have folkeafstemning om det.

Lige netop det tema vil jeg heller ikke have folkeafstemning om. Men det er jo et personligt valg. Alle folkeafstemninger er et personligt valg: om det er os som politikere, der skal træffe en afgørelse, eller man lægger det ud til befolkningen.

Hvis alt skal lægges ud, så kunne man bare have trykknappedemokrati og digitalisere demokratiet. Befolkningen sidder og stemmer, og vi afskaffer Folketinget. Men det er igen et personligt valg hver gang, altså hvad vi synes skal til folkeafstemning eller ej.

Kl. 14.40

Eksempelvis har jeg været imod, at fremmeddiskussionen skulle til folkeafstemning, og jeg er også imod, at det her tema kommer til folkeafstemning. Det har jeg også kun hørt ét parti tale for.

Sagt til fru Mette Frederiksen: Selve privatiseringen af TV 2 er ikke nogen stor national begivenhed, for TV 2 fortsætter som hidtil. Der kommer ikke nogen forandringer i TV 2's programflade, der kommer ikke nogen forandringer i TV 2's profil, andet end at TV 2 får nogle andre ejere.

Og så synes jeg lige, at vi skal stoppe hykleriet lidt, for hvad er det, TV 2 sender? Jeg tænker på det, hver eneste gang vi diskuterer det, og når jeg ser, hvad folk kigger på. Om de så kigger på Klassefesten, eller de kigger på genudsendelsen af Cirkusrevyen, som var der i sidste uge, fra for 10 år siden, eller hvad det ellers er for noget. Det er jo ikke verdens største kulturelle begivenheder, der sendes på TV 2, kan jeg røbe her.

Det vil fortsætte som hidtil. Det er der et kommercielt grundlag for. Det vil foregå på en seriøs måde, også på nyhedsdækningsområdet, og det har vi stillet ret skrappe, eksplicitte krav til. Så bare rolig, også på det her område er vi meget konservative: Det vil fortsætte som hidtil.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard og derefter hr. Aage Frandsen og fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var jo en trussel, der vil noget: Det vil fortsætte som hidtil.

Jeg vil sige til kulturministeren: Hvad er det, der ændres med ét slag med den her privatisering af TV 2? Det er muligheden for at gøre det bedre; det er dén, der ændres. Vi har muligheden for at gøre det bedre, så længe TV 2 er en offentlig ejendom. Vi har muligheden for at lægge nogle rammer ind, vi har mulighed for at bevilge nogle flere penge osv. Det er den mulighed, vi siger farvel til.

Så siger kulturministeren: Det her er jo småting, for 90 pct. af pengene kommer allerede fra reklamer. Ja, det gør de, og vi har også været imod, at det var sådan, men det er rigtigt, og det har allerede gjort TV 2 for dårligt. Men der kommer i dag nogle penge fra licens – de forsvinder.

Men så var der en ting, som kulturministeren glemte at tage ind: Der er jo ikke nogen, der går ind og investerer i TV 2, bare fordi de godt vil lave fjernsyn. De går jo ind og investerer i TV 2, fordi de vil have et overskud. Så ud over at penge skal findes til det, der skal erstatte licensen, så skal man altså også skaffe et overskud, og jo mere risikovillig kapital, man ønsker at tiltrække – det har jeg sagt til kulturministeren flere gange – desto større skal afkastet være. Sådan er det, for ellers kunne folk jo lige så godt sætte deres penge i banken.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen og derefter fru Mette Frederiksen og ministeren.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Vi er enige om, at der er ting, man kan sende til folkeafstemning, og der er ting, man ikke kan sende til folkeafstemning i henhold til grundlovens § 42.

Vi er også enige om, at udlændingeloven *kan* sendes til afstemning. Jeg siger bare, at man kan have nogle argumenter, hvor man også tænker videre i forhold til den tænkning, der er der, men man kan godt sætte den til folkeafstemning. Man kan selvfølgelig også sætte den her lov til folkeafstemning. Det vil vi vende tilbage til senere. Der er jo 5 dage efter vedtagelsen ved tredje behandling.

Så sagde kulturministeren, at digitaliseringen ikke ville blive opgivet. Men der er det jordbase-

rede, hvor hele den danske befolkning er omfattet, eller man kan overlade det til markedet, for det bliver jo ikke opgivet. Det er jo en del af virkeligheden, at den kommer under alle omstændigheder, men det drejer sig om, hvordan den kommer, og om staten vil være engageret i sagen.

Kulturministeren henviser til, at vi bare kunne sidde i forligskredsen. Der vil jeg lige gøre kulturministeren opmærksom på en bestemmelse i grundloven, nemlig at ethvert folketingsmedlem kan komme med ethvert andragende, som det hedder, og ministeren skal altså reagere på det pågældende andragende. Når vi stiller ministeren et spørgsmål, så duer det ikke, at der er en henvisning til, at der sidder en kreds.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu forstår jeg måske bedre, hvorfor vi har en kulturminister i landet, der ikke mener, at privatiseringen af TV 2 er af større national betydning. Det er jo den samme minister, som ikke udviser nogen som helst interesse for en kvalitativ diskussion af det tv, vi har i Danmark.

Kulturministeren argumenterer igen og igen og igen kun med, hvilken ejer der skal være for TV 2, og det skal helst være en privat, og så rammerne for stationens virke. Hvorfor kan vi ikke få en kulturpolitisk debat i det her land om, hvad det er for noget tv, vi gerne vil have, og hvordan vi så sørger for, at det faktisk også er muligt? En af årsagerne til, at vi ikke kan få den debat, er, at vi har en regering, der ikke interesser sig for spørgsmålet. Derfor det her hastværk, og derfor den privatisering af TV 2, der nu ligger foran os.

Kl. 14.45

Det er altså på et spinkelt grundlag, når ministeren stiller sig op og skråsikkert i et svar til undertegnede siger, at der ikke vil være nogen forandring af TV 2 efter en privatisering. Den skråsikkerhed bør hverken oppositionen eller regeringen have i det her spørgsmål. Der ligger to konsulentrapporter med nogle meget, meget usikre forudsætninger bl.a. omkring et reklamemarked, som ingen aner hvorhen bevæger sig. Det, vi gentagne gange har sagt i debatten, og som jeg gerne vil understrege igen, er: Vi vil ikke være med til at gamble med TV 2, vi vil ikke være med til at risikere, at grundlaget for TV 2's fortsatte virke fjernes. Det er det, regeringen gør, og det er det, vi stadig væk synes er beklageligt.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Søren Søndergaard: Det er sådan set rigtigt, at staten mister indflydelsen, den ultimative indflydelse på TV 2, men vi har heller ikke nogen interesse i at gå ind og blande os i TV 2's drift. Også på det her punkt er der selvfølgelig en forskel på at være medlem af Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Vi har tiltro til, at kyndige folk i branchen ved meget mere om, hvordan man driver en tv-station end politikere, som man udnævner til en bestyrelse for TV 2.

Til gengæld vil vi gerne blande os i rammerne for TV 2, forstået på den måde, at vi godt vil blande os i de krav, der bliver stillet til TV 2 kvalitativt, men ikke i, hvordan man driver stationen. Det leder mig til fru Mette Frederiksen: Jo, men vi har jo taget den diskussion hver eneste gang. Jeg har ikke hørt nogen bud fra oppositionen på, hvad man så synes der skal være i stedet for de krav, vi stiller til TV 2. Skal der være en anderledes nyhedsdækning, skal der være en anderledes prioritering af dansk drama, danske film, danske børne- og ungdomsudsendelser?

Jeg erindrer ikke på noget som helst tidspunkt i debatten, at der har været en kvalificeret opponering imod de krav, vi har stillet til TV 2. På intet tidspunkt har der været andre krav end dem, vi har stillet. Så jo, den debat tager vi såmænd gerne hele tiden og med oprejst pande.

Til hr. Aage Frandsen: Folkeafstemningsdiskussionen er interessant, og den kan vi også altid tage på forskellige tidspunkter. Som sagt hører jeg til dem, der mener, at jo flere folkeafstemninger jo bedre ud fra en vurdering af hvert enkelt tema.

Med hensyn til digitalisering er det nu engang sådan, at det jo er forligskredsen, der bestemmer processen i digitaliseringen. Sådan er det, det er et flertal i Folketinget. Omvendt er det selvfølgelig sådan, at en regering altid er lydhør over for gode argumenter og en diskussion i Folketingssalen, i udvalgssammenhæng, skriftlige spørgsmål, mundtlige spørgsmål. Men i sidste ende er det jo et flertal, der bestemmer en proces, og det er klart, at alle har mulighed for at bidrage til den proces. Det er jo også derfor, vi tager debatten i forbindelse med første og anden og tredje behandling. Det er derfor, vi diskuterer det i udvalgene, det er derfor, der kommer mange spørgsmål om sagen. Og der lytter vi og tager stilling hele tiden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, jeg ved såmænd ikke, om vi vil blande os mere i driften. Men vi har måske en klarere forståelse for, at der er en sammenhæng mellem de rammer, man giver, og så den drift, man får ud af det. Og det er klart, at når man insisterer på, som man har gjort, at 90 pct. af indtægterne skal komme fra reklamer, sådan har det været i den sidste periode, jamen så får det nogle konsekvenser for, hvilket indhold der kommer i tv.

Omvendt kan man sige, at vi giver en større pose penge, fordi vi mener, at tv har en afgørende national betydning i forhold til kultur, i forhold til kunst, i forhold til vores forståelse af os selv som danskere, i forhold til det danske sprog, i forhold til integration af andre, i forhold til vores viden om andre, i forhold til alle de ting. Hvis man siger det og prioriterer det og giver nogle flere penge til det, så er det klart, at så får det også nogle konsekvenser for de udmærkede medarbejdere, der selvfølgelig kan finde ud af at bruge de penge til noget fornuftigt.

Så skylder jeg lige ministeren et svar på det spørgsmål om folkeafstemninger. Vores indfaldsvinkel, når vi vurderer, om noget er egnet til folkeafstemning, er, at vi ikke kan lide folkeafstemninger, hvor nogle skal tage stilling til noget for nogle andre. Derimod kan vi godt lide folkeafstemninger, hvor vi alle sammen skal tage stilling til noget, der vedrører os alle sammen. F.eks. er det strålende at have folkeafstemninger om, hvorvidt man ønsker at være med i EU, og hvordan EU skal udvikle sig. F.eks. er det strålende at have folkeafstemninger om større nationale beslutninger.

Men den slags folkeafstemninger, hvor én gruppe beslutter, hvordan tingene skal være for nogle andre, dem er vi i hvert fald altid påpasselige med.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen. Derefter er det ministeren. Så tror jeg, vi er ved at nærme os.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Kulturministeren har selvfølgelig ret i, at det er forligskredsen, der bestemmer. Men det ændrer ikke ved, at vi har lov til at komme med et andragende for at bruge det udtryk.

Derfor vil jeg godt stille kulturministeren et spørgsmål: Når kulturministeren siger, at man

ikke har opgivet digitaliseringen, hvad betyder det så? Og når hr. Jens Rohde tidligere har været inde på, at man vil opgive det jordbaserede, er det så det, man vil, og har man tænkt på den konsekvens, det vil have, idet der så er en del af den danske befolkning, som ikke vil kunne tage den digitaliserede tv-kanal, medmindre de får en satellit? Det er det, jeg godt lige vil have ministeren til at uddybe.

Jeg er indforstået med, at ministeren også kan sige: Vi er ikke færdige med overvejelserne. Så synes jeg bare, at det er det svar, man skal give, i stedet for en lille smule arrogant at henvise til, at vi bare kan være med i forligskredsen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hvis det ikke er en kort bemærkning til kulturministeren, så er jo næsten nødt til at spørge, om kulturministeren kan bekræfte, at jeg...

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, nej, nej. Egentlig skal det være til kulturministeren, men jeg forstår godt, hvorfor det bliver til hr. Aage Frandsen.

Jens Rohde (V):

Tak for det. Jeg er bare lige nødt til at ramme en pæl igennem det, hr. Aage Frandsen siger, at jeg skulle have sagt, at vi helt skal opgive. Det, jeg har sagt, er: Lad os nu lige klappe hesten og se, hvordan udviklingen løber, hvor den går hen på digitaliseringsområdet, i stedet for at vi kaster os op i førersædet på digitaliseringen i Europa, for det tror jeg kan få nogle meget alvorlige konsekvenser. Det er det, jeg har sagt.

Jeg har ikke på noget tidspunkt ytret mig om, at man bare skal sløjfe det. Jeg kan så have min tro på, at det lider samme skæbne som telexen, men jeg har ikke på noget tidspunkt opfordret til, at man bare skal slette det hele.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Hr. Jens Rohde udtalte til Børsen, at man skal udskyde digitaliseringen, ikke droppe den, det er korrekt. Men jeg vil gerne spørge ministeren igen: Hvad er det, der er sket, siden vi indgik medieforliget? Og jeg venter lidt. Jeg vil gerne spørge ministeren igen: Hvad er det, der er sket, siden medieforliget blev indgået, eftersom man vil udskyde digitaliseringen? Hvorfor var det ikke noget, der kom med i teksten i medieforliget? Hvad er det, der er sket i løbet af det år?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Naser Khader: Som sagt har forligspartierne ikke taget stilling til den proces endnu, så derfor kan man ikke gå herop og forudsætte, at processen er opgivet. Vi har nemlig ikke taget stilling til det endnu. Der har været en ordfører, der har haft en mening om det. Men regeringen har ikke taget stilling til det endnu.

Jeg siger så, at min personlige holdning er meget tæt på den pågældende ordførers, men regeringen har ikke taget stilling endnu.

Det er også til hr. Aage Frandsen: Alle de ændringer, der kommer fra alle Folketingets partier og fra alle Folketingets politikere, specielt kloge og erfarne politikere som hr. Aage Frandsen, bliver der jo lyttet seriøst til. Det påvirker da selvfølgelig hele tiden den proces. Sådan er en politisk proces jo. Man lytter og bliver klogere og træffer en beslutning, og det gør vi også på det her område. Og vi har ikke truffet nogen beslutning endnu om digitalisering. Det vil vi gøre på et senere ordførermøde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om TV 2/DANMARK A/S.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ændringer som følge af lov om TV 2/DANMARK A/S).

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.55

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Forespørgsel nr. F 44:**Forespørgsel til kulturministeren:**

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens nuværende indsats på kulturbevaringsområdet, og hvilke initiativer agter regeringen at tage for at realisere intentionerne bag Kulturudvalgets beretning fra maj 2001: »Kulturbevaringsplan 2010 – Udredning om kulturarven?« Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF). (Forespørgslen anmeldt 25/2 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/2 2003).

Begrundelse**Ole Sohn (SF):**

I foråret 2001 afholdt Folketingets Kulturudvalg en høring om kulturarven, og på denne høring kom det frem, at vi faktisk har et meget, meget stort og hastigt voksende problem med at sikre kulturarven og få lavet en strategi for, i hvilke tempi det skulle gøres.

Efter høringen behandlede vi sagen i Folketingets Kulturudvalg og blev enige om, at den bedste måde, man kunne komme videre med hele kulturarvsarbejdet på, var ved at lave en beretning, hvor Folketingets Kulturudvalg opfordrede eller anbefalede eller pålagde, alt efter temperament, regeringen ved kulturministeren at iværksætte et udredningsarbejde dels om de fysiske samlingers ve og vel, dels også omkring det nye internetområde.

Det arbejde er gået i gang og er nu endt med, at vi har fået en udredning i to dele, hvor man altså behandler begge elementer. På den baggrund synes jeg, det er vigtigt, at vi også fortsætter og forfølger den indsats, som vi i enighed har startet op i Folketinget omkring sikring af den danske kulturarv.

Det er baggrunden for, at vi har ønsket forespørgslen, for at vi kan høre ministerens og regeringens ideer til, hvordan vi kommer videre

på baggrund af den udredning, som netop er blevet offentliggjort.

Besvarelse**Kulturministeren (Brian Mikkelsen):**

Jeg vil godt indlede med at sige, at rygtet om kulturarvens snarlige undergang nok er en smule overdrevet. Da Kulturudvalget udarbejdede sin beretning i 2001, lå det ligesom i luften, at vi måtte forvente en katastrofe lige rundt om det næste hjørne.

Resultatet af udredningsarbejdet, som jeg iværksatte som opfølgning på Kulturudvalgets beretning, har vist, at opgaven nok er mere overskuelig end først antaget. Der er områder, som kræver en særlig indsats, men alt i alt er konklusionen, at kulturarven generelt ikke har det så dårligt som først antaget.

Det betyder dog ikke, at vi skal sætte os ned med hænderne i skødet og vente på, at problemerne vokser os over hovedet. Udredningen peger på en række alvorlige og påtrængende problemer, som vi er nødt til at forholde os til.

Det drejer sig bl.a. om problemerne med den fysiske kulturarv, det drejer sig også om problemerne med den digitale kulturarv, og som udredningen påpeger, indebærer bevaringen af kulturarven en række udfordringer.

En af de første er, at mængden af genstande, arkivalier og offentliggjorte værker hele tiden vokser. En anden er, at der på flere felter er alvorlige problemer med bevaringen af materiale. Det gælder både for kulturarven af ældre dato og for vor tids kulturarv, f.eks. digitalt fremstillet materiale, nutidskunsten og dele af arven fra industrisamfundet.

Endelig betyder den teknologiske udvikling, at grænserne for kulturarven er sat til diskussion.

Regeringen anser bevaringen af kulturarven som en af de allerallervigtigste opgaver på kulturens område. Kulturarven er jo vores fælles hukommelse, med den kan vi få indsigt i vores fælles historie og derved grundlaget for vores nationale identitet. Derfor har vi også en særlig forpligtelse til at levere kulturarven videre til de generationer, der kommer efter os.

Derfor er regeringen indstillet på at gøre noget på de områder, hvor udredningen peger på, at der er behov for handling.

Kulturbevaring indtager allerede i dag en betydningsfuld plads i arkivernes, bibliotekernes